

ΠΟΘΕΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ “ΒΑΡΚΑ,,

Τὸ ὄνομα *βάρκα* σημαίνει ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐλληνικῇ γλώσσῃ μικρὸν πλοιάριον, πορθμεῖον, ὅπερ χρησιμεύει πρὸς μεταγωγὴν ἀνθρώπων ἢ φορτίων ἀπὸ τῶν πλοίων εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τἀνάπαλιν, ἢ ἀπὸ μιᾶς παραλίας εἰς ἄλλην ἢ ἀπὸ νήσου εἰς ἄλλην πλησίον κειμένην· ὁ ναύτης, ὁ κύριος τοῦ πλοιαρίου τούτου καλεῖται *βαρκάρις*, ὁ δὲ μισθός, ὃν λαμβάνει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἣν ἐκτελεῖ, *βαρκαριάκιον*. Τὸ μεταφέρειν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ πλοῖον ἀνθρώπους ἢ πράγματα διὰ τῆς βάρκας λέγεται *βαρκαρίζω*, τὸ δὲ ἐναντίον *ξεβαρκαρίζω*. Τὸ ὄνομα *βάρκα* ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ *βάριον* καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ *βᾶρις* (πρβλ. Ἡροδ. 2,96,20). Τὸν πληθυντικὸν τύπον τοῦ *βᾶρις*, *βάρεις* συνάπτει ὁ Πολυδ. ἐν Ὀνομ. 1,82 μετὰ τῶν ἐξῆς συνωνύμων· «ἀκῆτια, ἐφόλκια, ἐφολκίδες, λέμβοι... κέλητες, κελήτια, ἐπακτριίδες, βάρεις, πορθμεῖον, πορθμῖς, ἀλιάς». Τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην τῆς βάρκας παραδέχεται ὡς τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ ὁ Gustav Körting ἐν τῷ *Lateinisch-romanisches Wörterbuch*, σελ. 101, ἀριθ. 1052. Ἀναφαίνεται δὲ τὸ ὄνομα *βάρκα*, τοῦλάχιστον ἐν τοῖς γραπτοῖς μνημείοις, κατὰ τὸ 500 μ. Χ., διότι ἀναγράφεται ὑπὸ Ἰωάννου Λαυρεντίου τοῦ Λυδοῦ τοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ἐν τῷ περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας 2,14: «Εἰσὶν ἔτι καὶ νῦν πορθμίδες τρεῖς τῇ ἀρχῇ πρὸς τὰς ἀντιπόρθμους διαπεραιώσεις ἐκ τῆς βασιλίδος ἐπὶ τὰς γείτονας ἡπείρους· βάρκας αὐτὰς ἀντὶ τοῦ δρόμωνος πατρίως ἐκάλεσαν οἱ παλαιότεροι». Παρ' ἡμῶν ἔλαβον πρῶτον τὸ ὄνομα οἱ Ἰταλοὶ *barca*, ἔπειτα παρὰ τῶν Ἰταλῶν ἢ μᾶλλον παρὰ τῶν Μασσαλιωτῶν Ἑλλήνων οἱ Γάλλοι *barque*.

Ἐκ τῶν πρὸς ἔκδοσιν «Συμμίκτων Γλωσσικῶν».